



Kikindska varoš ima što nijedna druga u Vojvodini nema. Poznata je po velikom broju sova Ušara koje nastanjuju krošnje drveća u centru grada, džinovskim bundevama-ludajama kojima je posvećena najveća gradska manifestacija; tu se nalazi Suvača iz 1899. jedna od dve preostale, sačuvane u Vojvodini (druga je u Bačkom Petrovcu - Mljač).

Godine 1996. u glinokopu fabrike „Toza Marović“ pronađen je skelet mamurice, nazvane Kika, još jednim simbolom grada. On se danas može videti u Narodnom muzeju Kikinda. Ovaj grad može da se pohvali jedinstvenim ateljeom i galerijom na otvorenom Terra. Odnedavno i Muzejem Terra, smeštenim u prostor stare kasarne „Sewrvo Mihaj“, sa oko 1.000 skulptura u terakoti. U Kikindi se nalazi najstarije kulturno-umetničko društvo u srpskom narodu, „Gusle“, osnovano 1876., i prvi muzički časopis u Srbiji „Gudalo“ iz 1887. godine.

Svaka vojvođanska varoš ima svoje široke ulice sa kao niska nanizanim gizdavim kućama, ali samo Kikinda ima jednu od 50 najlepših na svetu - Ulicu generala Drapšina.

Kažu da je to zbog drvoreda od 389 stabala, najviše američkog koprivića (300 stabala), srebrnog jasena, duda i lipa, cveća, zanimljivih građevina s obe strane ulice duginih boja, koje se naslanjaju jedna na drugu i reprezentuju arhitekturu s početka XX veka. Zbog mirisa cveta lipe, nenapadnog, a prijatnog, u kojem svakog juna ne samo stanovnici ove ulice, već i cele Kikinde, uživaju. Zbog „tunela“, od proleća do jeseni zelenog, za zimskih dana, belog od blještavost snega kroz koji se probija sunce. Zbog svega toga, i zbog osećaja milja koji pobuđuje i sam pogled na nju, a pre svega zbog umetničke fotografije sugrađana, Nebojše Tatomirova, koji je uspeo da uhvati idealan trenutak i prikaže pravi trenutak njene raskoši, sajt za arhitekturu i dizajn www.architecturendesign.net je 2015. godine ovu ulicu uvrstio na 22. mesto najlepših ulica na svetu. Nekoliko godina ranije, bila je kandidat za najlepšu akcije „Blica“ - Biramo najlepšu ulicu u Srbiji.

Olivera Marinkov iz Kancelarije za turizam grada kaže da su Kikindžani izuzetno ponosni na dobijeno priznanje, da je atrakcija koja se obavezano predstavlja turistima. Po njenim rečima, poznata ulica zahteva i posebnu šminku i vlasnici mahom privatnih kuća su svesni da moraju ostati na visini zadatka. da prate renome autentičnosti, prepoznali njenu važnost i trude se da održavaju fasade, sade cveće ispred kuća, ne bi li i na taj način doprineli njenoj lepoti.

Tokom prošlosti, ulica je menjala imena: do 1918. godine nosila je naziv Staropštinska. Od 1919 - 1941. zvala se Vilsonova ulica, po predsedniku SAD Vudro Vilsonu (Woodrow Wilson) koji je prijateljevao sa Mihajlom Pupinom i koji je, prema nekim navodima, donirao gradu veći broj koprivića, stabala koji se nalazi u ovoj ulici. Od 1945. godine ulica dobija

po Petru Drašinu, komandantu Hercegovačkog odreda u NOB-u, general-lantantu JA i narodnom heroju.

Potvrde kada je formiran drvored i na čija je to ideja bila nikada nije potvrđena. Tek, Kikinđani svesni da se nalazi na listi najboljih na svetu ne propuštaju da, makar produžavajući svoj put, kad god se ukaže prilika, prođu njenom duži i udahnu delić njene lepote.

